Rabbi Mandel Partnership Dedicated לזכות רפואה וישועה מרדכי בן שרה רינה

לזכות ר' מאיר בן לאה

האזינו - שובה יום הכיפורים

MENUCHAS HANEFESH

NOTHING IS IMPOSSIBLE

THE KEY TO ANSWERED TEFILLOS

THE POWER OF POSITIVE THINKING

RECOGNIZING YOUR POTENTIAL

by Rabbi Yehuda Mandel

TO RECEIVE BITACHON WEEKLY BY EMAIL SEND A REQUEST TO:

weeklybitachon@gmail.com

For Dedications call (732) 363 – 1180

The Weekly Vaad can be heard

on Kol Halashon

(718) 906 - 6400

Option 1, 4, 93

www.kolhalashon.com

And now available on:

Bitachon Hotline
"A Life of Bitachon"
(732) 719 – 3898

לזכרון עולם בהיכל ה'

לזכר נשמות

נחמן בן זאב קהת משה
יטלא בת יהודה
אהרן בן יהודה אריה הכהן
טאבא בת ביילא
שרגא פייבל בן משה יוסף
גבריאל בן פנחס
רחל בת נחמן
משה בן פנחס

לזכותן של שרה יהודית בת ביילא חיה פערל בת ביילא

Rabbi Mandel can also be heard on Kav Hashgacha Pratis 518-613-0140 Yiddish #122 Hebrew #222 English #322

The new edition of Bitachon Weekly is researched and edited by Rabbi Yaakov Shur

כִּי בִיוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עַלֵיכֶם

BITACHONWEEKLY

הַאֲזִינוּ–שׁוּבְה יוֹם הַכִּיפּוּרִים תשפ״ד

IN THIS ISSUE

- WAKE YOURSELF UP TO THANK HASHEM MORE AND MORE
- WE DON'T CHAP HOW MUCH GOODNESS IS GOING ON IN OUR LIVES
- THE OPPOSITE OF A "GIVER" IS AN INGRATE WHO DOESN'T APPRECIATE
- OUR ENTIRE AVODAS HASHEM IS AN EXPRESSION OF THANKFULNESS TO OUR CREATOR
- ALL THE PEOPLE IN OUR LIVES ARE JUST MESSENGERS OF HASHEM
- THE MAIN TAFKID OF A YID IN THIS WORLD: TO DO AND TO GROW
- IF YOU WANT TO BECOME GREAT, BE M'KADESH SHEM SHAMAYIM WITH ZIKKUI HARABBIM
- I'M SO EXCITED, I CAN'T WAIT FOR YOM KIPPUR!
- WILL YOU REMAIN THE SAME PERSON AFTER YAMIM NORA'IM?
- WE ALWAYS TRY TO END-OFF WITH SIMCHA AND A POSITIVE NOTE
- KEEP DAVENING ESPECIALLY DURING THE Y'MEI RATZON
- STORIES OF NOVARDOK

פרשת האזינו

וְעַתָּה כָּתְבוּ לֶּכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזּאֹת לא יט Wake Yourself Up to Thank Hashem More And More

Many have asked¹ why is Parshas Haʾazinu a Shira. It is basically a strong: תְּבִיעָה demand on why we aren't more grateful to Hashem. or תְּבְיךָ הְנֶךְ? לְבוּ בֹּלְהׁ הִּאְמְלוּ זֹאת? הֲלוֹא הוּא אָבִיךְ קְנֶךְ? לְבוּ ls this how you repay Hashem for everything He's done for you, including your very existence? When a Yid sings, he is usually praising Hashem and thanking Him. אַבְּחָה Song & praise, הַלֵּל וְהוֹדָאָה Hallel and Hoda'ah (gratitude). We can suggest that the entire beautiful Parsha of Haʾazinu is a: תְּבִיעָה לemand for more thankfulness.

Thankfulness isn't easy, and almost every human suffers from the lack of it in some way; either consciously or subconsciously. A true Yid wants to be pressured and awakened to do more and more Hoda'ah. Chazal say² that a person should thank Hashem for every single breath of air! And Dovid said: קֹרָ דֻמִיָּה

ב מְהַלֶּה תּהלִים סה ב to fully praise Him is impossible, so I will praise by being silent. (Rashi³). The Kapitchnitzer Rebbe was always worried how can he thank Hashem

more! ***
There is no greater song than a constant spurring yourself on for more Hoda'ah,

The Kapitchnitzer Rebbe (right) with R' Yosef Kahanman of Ponivez (left) at the Levaya of R' Ahron Kotler

and always protesting that you are not thanking enough. It actually rejuvenates you, and it gives you *Simcha* when you're always worried how can I thank Hashem more and more! Look what He does for us!

He treats us with tenderness etc. there is no end to His goodness. And the punishments for ungratefulness prove how important it is to

¹ תפארת תורה (עה"ת, לרבי שמשון פינקוס זצ"ל, תשסא, עמ' רג, בענין שירת האזינו) וַיְדַבֵּר אֶת כֶּל דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזּאֹת בְּאָזְנִי הָשׁרָה (לב מד) **צריך ביאור מדוע נקראת פרשת האזינו שירה**, והרי לכאורה ענין שירה הוא מתוך שמחה ועל שבחו של הקב"ה, וכן אמרו חז"ל (ערכין יא א) אין אומרים שירה אלא על היין, וכמו כן מצינו שירה על הנס, אבל פרשת האזינו שהיא דברי תוכחה, ומדוע היא נקראת שירה? ועיין תרגום ריש שיר השירים, שמונה את פרשת האזינו בין עשר השירות שנאמרו, והשירות שם הם כולם על נסים, כמו שירת הים, הבאר, ושירת דבורה וחנה, **וצ"ע מפני מה מנה גם את שירת האזינו ביניהם?**

והנה בפרשת האזינו מונה הכתוב והולך את כל סדר העולם כולו, מבריאתו ועד סופו, ומבאר את הנהגת השי"ת בעולם בכללו, והנה בפרשת האזינו מונה הכתוב והולך את כל סדר העולם כולו, מבריאתו ועד סופו, ומבאר את הנהגת השי"ת בעולם בכללו, וגם פרטי הברואים כולם נרמזים בפרשה זו, ובסוף הפרשה נאמר (לב לט) רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, היינו לומר שכל סדר מהלך הבריאה על כל פרטיו מהלך הבריאה שכל מהלך הבריאה על כל פרטיו היה רק על מנת להגיע לאותה אחרית, לשבח את הקב"ה למפרע על כל מעשיו, כשיתברר יחודו בכל אשר עשה, ונמצא ששירה זו היא שירה על כל השירות, שירת כל העולם כולו מתחילתו ועד סופו לבוראו.

משל למי שנתקל באבן, נפל ונפצע, והלך לרופא, ובאמצע הדרך מצא מטמון יקר מכל יקר, שאם מספר רק איך שנפל ונפצע, אין זו שירה, אבל אם מספר את מהלך הדברים עד תומם, הרי כל הסיפור הוא שירה, שמספר איך דוקא ע"י הנפילה התגלגלו הדברים שהוצרך ללכת דוקא בדרך זו, ומצא את המטמון והתעשר עושר רב. וכן כאן, אע"פ שמספר את סדר העולם והנהגתו וכל המקרים שקרו, ורבים מן הדברים אינם דברי שבח מפורשים, אך כיון שמסיים את הסיפור עם הגילוי שיתברר לבסוף, נמצא שכל הזכרת דברי ימות עולם, כולל היסורים והתוכחות, הם דברי שבח ושירה על הגילוי האחרון, ולכן שפיר נקראת פרשה זו שירה. (הובא גם בספר נפש שמשון בפרשת האזינו).

² בראשית רבה (יד ט) רבי לוי בשם רבי חנינא אמר, **על כל נשימה ונשימה שאדם נושם צריך לקלס לבורא**, מאי טעמא (תהלים קנ ו) כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָ-הַ, כל הנשימה תהלל י-ה. (הובא גם בילקוט סוף תהילים).

³ רש"י בתהלים עה"פ לְךָ דֻמִּיָּה תְהִלָּה (סה ב) השתיקה תהלה לך, לפי שאין קץ לשבחך, והמרבה בשבח אינו אלא גורע. וברש"י בפרשת בשלח עה"פ נוֹרָא תְהִלֹּת (טו יא) יראוי מלהגיד תהלותיך פן ימעטו, כמ"ש (תהלים סה ב) לְךְ דֻמִּיָּה תְהִלְּה.

always thank. In *Novardok*, one of the methods of working on *Bitachon* was: בְּדֶרֶהְ demanding *Bitachon* from yourself, which is highly effective. "How can you not have *Bitachon*; are you normal??"

Believe it or not, this can give you loads of *Simcha* and *Bitachon*. It becomes easier when it is viewed as an obvious truth, and not a difficult mountain that needs to be worked on.

"Why don't you appreciate yourself and your great situation??" With a demanding "question mark", you see more clearly. You wake

up! Like a *Shofar* is meant to wake you. וְּאָמֵרְתָּעוֹרְרִי! Wake up! By *Bikkurim* it says וְּאָמֵרְתָּ כּוּהּ
You shall raise your voice and say...
Although the word: עוֹנֶה usually means "answering", here it means: בַּרְמַת קוֹל to raise your voice. (*Rashi*⁴).

We Don't *Chap* How Much Goodness Is Going on In Our Lives

Perhaps the reason why: הַרָמַת קוֹל "raising your voice" is necessary, is because you need to "answer" (וְעֶנִיתָ) and **react** to your placid state of not *Chapping* how much goodness is going on in your life. The holy *Alshich* says that this is why *Bikkurim* was done with so much fanfare, since *Hoda'ah* is

the *Ikar* of *Ikarim*. We can add that it's also a wakeup call, and *Parshas Ha'azinu* is also meant to be מְעוֹרֵר (stimulate) *Hoda'ah*. *********
On *Pesach* we have a *Mitzva* of: יְבִּנְךְ לְבִנְךְ לְבִנְךְ יִשְאַלָּה recounting the story of *Yetzias Mitzrayim* to your son, and it has to be said: בְּדֶרֶךְ שְׁאֵלָה in question-and-answer form, which makes it more *Laibedik* (alive). First: מַה "Why is this night different than all the other nights?" and **then** we answer: עַבְּדִים

הַיִינוּ. Notice how Pesach is a Yom Tov of thankfulness (for Yetzias Mitzrayim).

Thankfulness always

needs Chizuk,
re dormant about it. And

because people are dormant about it. And of course, we say every morning loads of *Halleluka's*. The very meaning of *Hallel* is to shout in praise.

The excitement of a person's life has to be his thankfulness. Instead of wasting so much energy of being *Nis'pael* from people, we need to always remind ourselves to be *Nis'pael* from our wonderful situation!

עם נָבָל וְלֹא חָכָם לבּוּ posite of A "Giver" Is an Ing

The Opposite of A "Giver" Is an Ingrateful Person Who Doesn't Appreciate

Ramban and Rashi say⁵ that Naval means an ingrate who isn't: מַבָּיר טוֹבָה grateful. The

The Yetzer Hara distracts you

into focusing on other people's

accomplishments, to subtly make

you be M'vazeh your own

⁴ רש"י עה"פ וְעָנִיתָ (כו ה) **לשון הרמת קול**. וכתב על זה בשפתי חכמים (שם אות ט) **אבל אינה מלשון ענייה ותשובה**, שאין תשובה זולת קורא או שואל, והכא מי קראו או שאלו מה? - די די די די או או איל ווהכא מי קראו או שאלו מה?

[.] רש"י עה"פ עַם נָבָל (לב ו) ששכחו את העשוי להם 5

וכתב הרמב"ן (שם) ולפי דעתי, העושה טובת חנם יקרא נדיב, ומשלם רעה למי שהטיב עמו יקרא נבל, והוא שאמר (ישעיה לב ה) לא יִקְּרֵא עוֹד לְנָבָל נָדִיב, כי הוא הפכו, ולכך אמרו על נבל הכרמלי (ש"א כה כה) כִּשְׁמוֹ כֶּן הוּא נָבָל שְׁמוֹ וּנְבָלָה עִמוֹ, לב ה) לא יִקְרֵא עוֹד לְנָבָל נָדִיב, כי הוא הפכו, ולכך אמרו על נבל הכרמלי (ש"א כה כה במלאכיו ויבזהו, וזהו טעם הכתוב כי דוד עשה עמו טובה גדולה ושמר את כל אשר לו, והוא לא רצה לשלם לו גמול, ויעט במלאכיו ויבזהו, וזהו טעם הכתוב בחבריו של איוב (איוב מב ח) לְבַלְתִּי עֲשׁוֹת עִמֶּכֶם נְבָלָה, כי היו הם מלמדים זכות על מעשה השם הנכבד והנורא שהוא במשפט, ואם יריע להם תראה נבלה. ויתכן שיקרא כן בעבור שהוא נופל מבני אדם, כאשר יאמר (ישעיה א ל) כְּאֵלָה נֹבֶלֶת עָלֶהָ, כמו נופלת עליה, ויקראו המתה "נְבַלָּה" שנפלה לארץ ומתה, כמו שאמר (שופטים יד ח) לְרְאוֹת אַת מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה.

אם כן יאמר הכתוב, הזאת הגמולה תגמולו את השם על הטובות שעשה עמכם, עַם נָבֶל שהוא משלם רעה תחת טובה, וְלֹא חָכָם לדעת כי לנפשם גמלו הרעה הזאת לא לא-ל, כענין שנאמר (איוב לה ו-ז) אָם חָטָאתָ מַה תִּפְעָל בּוֹ וְרַבּוּ פְּשָׁעֶיךְ מַה תַּעֲשֶׂה לוֹ, אָם צָדַקתַּ מַה תִּתֵּן לוֹ אוֹ מַה מִיָּדָךְ יִקְח, הלא הא-ל הוא אביך הוא הולידך וגדלך, והוא קנך ששמך קנין, כי הוציאך מאין

Ramban and Kli Yakar compare⁶ the word "Naval" to Naval the husband of Avigayil. They mention that there are two opposite types of people; a "Nadav" who gives others even without being asked, and a "Naval" who doesn't appreciate.

Dovid had done tremendous favors for Naval. Afterwards, Dovid asked him for some food for his men, since it was Rosh Hashanah. Instead of appreciating and showing gratitude, Naval was M'vazeh Dovid. Dovid vowed to wipe out Naval (and his followers) by the next morning. But Avigayil came running, and told Dovid that he wasn't really a Melech yet, so he doesn't have the right to kill him.

She was a *Nevi'a*, and she said: "Let Hashem kill *Naval*"; and that night *Naval* had a stroke⁷,

Rachmana Litzlan. He had Aseres Y'mei Teshuva to do Teshuva, and he didn't; so he died on Yom Kippur. She also hinted to Dovid that she'd like to be married to Dovid as soon as Naval dies. The Meforshim ask why Dovid didn't get so angry when Shim'i ben Gera was M'vazeh him, and he let him live.

Our Entire *Avodas Hashem* Is an Expression of Thankfulness to Our Creator

Dovid mentioned openly that his complaint against Naval was his ingratitude, and his repaying evil to the person who did for him so many favors. We can suggest that not having Hakaras HaTov is the worst sin; as our entire Avodas Hashem is an expression of thankfulness to our Creator. (Chovos Halvavos⁸). Especially Dovid, the sweet singer who wrote Tehilim (which is loaded

והיית יש, וכל יש קנין לו, כענין שנאמר (משלי ח כב) ה' קֶנֶנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ, וכן (לך יד יט) לְנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, כאשר פירשתיו, והוא צור עשך ויכוננך, כלשון (איוב לא טו) וַיְכוּלֶנּוּ בָּרֶחֶם אֶחָד.

⁶ כלי יקר עה"פ עַם נְבֶל וְלֹא חֻׁכֶם (לב ו) אע"פ שאין "וְלֹא חָכֶם" הפכו של "עַם נָבָל", מ"מ נ"ל שכך פירושו, כי במלת "נָבָל" באו פירושים שונים בדברי המפרשים. ואני אומר שכל מי שאינו נדיב לב נקרא נבל, וראיה ממה שנאמר (ישעיה לב ה) לא יִקְרָא עוֹד לְנָבֶל נְדִיב וּלְכִילֵי לֹא יֻאָמֶר שׁוֹעַ. מכלל שהנבל הפך הנדיב, ונבל הכרמלי יוכיח, כי הוא אמר (ש"א כה יא) וְלְקַחְתִּי אֶת לַחְמִי וֹנְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אֵי מִזֶּה הֵמֶּה. ועליו נאמר (ש"א כה כה) כִּי כְשְׁמוֹ כָּן הוּא נְבָל שְׁמוֹ וּנְבָלָה עְמוֹ. ואוֹלי נגזר שם זה מן לשון "יובל" ו"יבולה", שפירושו אף מה שאתה מוביל לה, כך זה שאינו נדיב לב, כל היום הוא מוביל מאחרים נגזר שם זה מן לשון "יובל" והנה זה הטועה חושב שיש להקב"ה איזו צורך במצותיו, מי הביאו הלום לחשוב מחשבה נפסדה זו, אין זה כי אם מצד שהוא עצמו נבל ולא נדיב, ורחוק בעיניו שאחד יעשה איזו טובה לזולתו בחנם, אם לא שיודע שהמקבל טובתו יחזור וישלם לו כגמול ידו, כי אם אינו מצפה לתשלום גמול למה יעשה טובה לזולתו בחנם, כך הוא חושב גם על הקב"ה בראותו גודל הטובות אשר עשה ה' אתו, יחשוב למה זה עושה הטובות ההם עמדי בחנם, אין זה כי אם לכדי שיקבל על הקב"ה בראותו גודל הטובות אשר עשה ה' אתו, יחשוב למה זה עושה הטובות ההם עמדי בחנם, אין זה כי אם לכדי שיקבל גם הוא תועלת ממני יותר מהמה, ע"כ קרא לחושב מחשבה זה "נבל ולא נדיב", כי רחוק בעיניו שיעשה ה' אליו הטובות על צד הנדיבות והחסד, לכך נאמר בסמוך (לב טו) וַיְנַבֶּל צוּר יְשֻׁעַתוֹ, ר"ל דְבֶּר עליו כְּדֵבֵּר על אחד הנבלים, ועל כן מדה כנגד מדה (לב כא) בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם.

⁷ שׁ"א כה לֹז-לח, וַיְהִי בַבּקֶּר בְּצֵאת הַיַּיִן מִנָּכָל וַתַּגֶּד לוֹ אִשְׁתּוֹ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶה **וַיָּמֶת לבּוֹ בְּקּרְבּוֹ וְהוּא הָיָה לְאָבֶן**. (שנצטער על המנחה שהובאת לדוד. רש"י). וַיְהִי כַּעֲשֶׁרֶת הַיָּמִים וַיִּגֹּף ה' אֶת נָבָל וַיָּמֹת. (אלו עשרת ימי תשובה, שהמתין לו הקב"ה שיחזור בתשובה. רש"י מהגמ' ר"ה יח א).

⁸ חובות הלבבות (הקדמה לשער עבודת האלקים) אמר המחבר: מפני שבארנו במה שעבר חיוב ייחוד האלקים בלב שלם, ואופני בחינת טובותיו על האדם, התחייבנו לזכור אחר כך מה שהאדם חייב לנהוג בו כשיתבררו אצלו, והוא קיבול עבודת האלקים, כפי אשר יחייבהו השכל למטיב על מי שהטיב לו. וראוי להקדים בפתיחת השער הזה ביאור אופני הטובות וחיובי ההודאה עליהן מבני אדם קצתם לקצתם, ונעלה מזה אל מה שאנו חייבין בו לבורא יתעלה מן השבח וההודאה על רוב חסדו וגודל טובו עלינו.

וכתב עוד שם (שער עבודת האלקים, פרק ו) כי תוספת העבודה על אנשיה מתחלקת מדרך הכלל והפרט בטובה עליהם וכו', וכל אשר יוסיף הבורא טובה לאדם, חייב עליה עבודה. ומן הראיה על זה, כי התבואות חייבות במעשר, שנאמר (ראה יד כב) עַשֵּׁר תְּעַשֵּׁר אֻת כָּל תְּבוּאַת זַרְעֶךָ, ומי שנתן לו האלקים מאה כור של תבואה, חייב ממנה עשרה כורים לאלקים. ומי שנתן לו האלקים עשרה כורים, חייב לאלקים מהם כור אחד. ואם יוציא האחד תשעה וחצי, והשני אחד, יהיה הראשון ענוש והשני מקבל שכר. וכן אומר במי שלא היה לו בן, בטלה ממנו חובת המילה ולימוד התורה, ומי שהוא פיסח, בטלה ממנו חובת החג, ומי שהוא חולה, בטלו ממנו מן המצוות מה שאינו יכול לעשותן. ועל ההקשה הזאת יתחייב מי שייחדהו הבורא יתעלה לטובה, בתוספת עבודה עליה. ועל כן היו החסידים הראשונים, כשהיתה באה להם טובה מטובות העולם, מתפחדים לה וכו', שלא

with thankfulness to Hashem), i.e., he was the extreme opposite of *Naval*.

Avigayil mentions that: כָּשְׁמוֹ כֶּן הוּא ש"א נה נה Naval's very essence was ingratitude, and despite his great wealth, he was a terrible

miser; the exact opposite of *Dovid*. Perhaps this is why she asked to be married to *Dovid*. The *Gemara* says⁹ that the

If you want to get on Hashem's good side, make sure you go all out in thankfulness

Gan Eden which should have belonged to Reshaim (if they deserved it) goes to the Tzadikim.

Naval did not deserve Avigayil, and Dovid was worthy of her. According to Chazal, 10 she was the greatest of Dovid's wives. When the: lad reported to Avigayil that Dovid was ready to wipe out her house, he mentioned how good Dovid and his men had been to them. He includes that Dovid's men had never embarrassed them.

יוָהָאָנָשִים טֹבִים לְנוּ מְאֹד וְלֹא הָכְלַמְנוּ ש"א כה טו "They never disgraced us". Notice how *Dovid* is so careful not to be *M'vazeh* disgrace people, just the opposite of *Naval* who was *M'vazeh Dovid*. And according to *Mahar"i Kara*¹¹, he said that *Dovid* is a slave who rebelled against *Shaul*, and he also comes from *Rus HaMoavi'a*.

All The People in Our Lives Are Just Messengers of Hashem

And we see *Dovid's* constant thankfulness to Hashem (**first**, and then to *Avigayil*) for saving him from committing a murder. He

says: בָּרוּךְ ה' אֲשֶׁר שְׁלָחֵךְ היוֹם הַזֶּה ש"א כה לב Blessed should be Hashem who sent you (just like he says about Shim'i ben Gera: כָּי ה' אָמֵר לוֹ קַלֵּל שּ"בּטזי: **Hashem sent him** to curse me). He gives Hashem credit for sending him a woman who saved him from sin, since all the people in his life are just: שִׁלּוּחִים messengers of Hashem.

And then he says: וּבְרוּךְ טַעְמֵךְ וּבְרוּכָה אָתְּ שִׁ"א מּה Blessed be your good sense, and blessed be you. Look how he thanks **twice**. And then again, he thanks: חֵי ה' אֲשֶׁר מְנָעֵנִי מֵהָרַע אֹתָרְ Baruch Hashem who prevented me from harming you. And when he hears about Naval's death, again he says: בְּרוּךְ ה' רְב אֶת Baruch Hashem who took up my fight against Naval's insults. Indeed, the composer of Tehilim is loaded with thankfulness in his daily life.

falling at *Dovid's* feet, and calling herself: אָמֶתֶּרְ your servant (I counted 7 times¹², and I

יקצרו מהשלמת העבודה עליה וההודאה בעבורה, ותשוב להם לרעה, כמו שאמר יעקב אבינו (וישלח לב יא) קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֶסָדִים.

⁹ חגיגה טו א, אמר ליה מאי דכתיב (קהלת ז יד) גַּם אֶת זֶה לְעֻמַּת זֶה עָשָּׁה הָאֱלֹקִים? וכו' אלא ברא צדיקים ברא רשעים, ברא גן עדן ברא גיהנם, כל אחד ואחד יש לו שני חלקים, אחד בגן עדן ואחד בגיהנם, **זכה צדיק נטל חלקו וחלק חברו בגן עדן**, נתחייב רשע נטל חלקו וחלק חברו בגיהנם.

¹⁰ משנה סנהדרין כא א, לא יַרָבֶּה לוֹ נָשִׁים, אֶלָּא שְׁמוֹנֶה עֶשְׁרֵה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מַרְבֶּה הוּא לוֹ וּבִלְבַד שָׁלֹא יְהוּ מְסִירוֹת אֶת לְבּוֹ. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, אֲפָלוּ אַחַת וּמְסִירָה אֶת לְבּוֹ, הֲרֵי זָה לֹא יִשֶּאֶנָּה. אִם כֵּן לָמָה נָאֱמַר (שופטים יז יז) וְלֹא יַרְבֶּה לּוֹ נָשִׁים, אַפָּלוּ כָאָבִיגַיִל.

¹¹ מהר"י קרא עה"פ וַיַּעַן נָכָל אֶת עַבְדֵי דָוִד וַיּאֹמֶר מִי דָוִד וּמִי בֶן יִשִּׁי הַיּוֹם רַבּּוּ עֲבָדִים הַמִּתְפֶּרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנְיו (ש"א כה י) מִי דָוִד וּמִי בֶן יִשִּׁי, שאחלוק לו מנות. ואם תאמר אם הוא אינו חשוב משפחתו חשובה, לכך נאמר וּמִי בֶן יִשִּׁי. הַיּוֹם רַבּוּ עֲבָדִים הַמְתְפֶּרְצִים. פירוש, היום רבו עבדים שנעשו פריצים מפני אדוניו, כזה **שמרד לשאול**. וגם צעיר הוא שבאלפי יהודה, **שֶׁמֵרוּת** המואביה הוא בא, ומתריס לנגדי שאחלק לו מנות.

¹² ש"א כה כג-ל, וַתַּרֶא אֲבִיגֵיִל אֶת דָּוִד וַתְּמֵּהֶר וַתֵּרֶד מֵעַל הַחֲמוֹר וַתִּפּל לְאֵפֵּי דָוִד עַל פָּנֶיהָ **וַתִּשְׁתַּחוּ** אֶרֶץ. וַתִּפּׁל עַל רַגְלָיו וַתּאֹמֶר בִּי אֲנִי אֲדֹנִי הֶעוֹן וּתְדַבֶּר נָא **אֲמִתְרְ** בְּאָזְנֶיךְ וּשְׁמַע אֵת דְּבְרֵי **אֲמָתֶרְ**. אַל נָא יָשִׁים אֲדֹנִי הֶע לִבּוֹ אִישׁ הַבְּלְיַעַל הַזֶּה עַל נָבֶל כִּי כִשְׁמוֹ כֵּן הוּא נָבָל שְׁמוֹ וּנְבָלָה עַמוֹ וַאֲנֵי **אֲמָתָרְ** לֹא רָאִיתִי אֶת נַעֲרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר שְׁלָחָתָּ. וְעַתָּה אֲדֹנִי חֵי ה' וְחֵי נַפְשְׁךְ אֲשֶׁר מִנְעֵךְ ה'

counted 15 times that she called him: אֲדֹנִי my master). For good reason she was a Shidduch for Dovid. Similarly, we had Tamar ready to go into the fire, not to embarrass Yehuda. And Yehuda admitting in public:

She (Tamar) is right!

Look at the *Eidelkeit* and kindness and nobility and humility of the thankful types.

It is interesting to note that here it says: עַם הֹב וּ מָבֶּל וְלֹא חָכָם לֹב וּ an ingrateful (Naval) nation "without intelligence", and in the Parsha of Dovid and Naval, Dovid vowed that he'd wipe out Naval's house until there wouldn't even be: מַשְׁתִּין בְּקִיר ש"א כה כב anyone with "intelligence" left. (Targum Yonasan¹¹³). Perhaps he was hinting that the ingrate Naval had no Sechel (intelligence).

This is an incentive to work on thankfulness, when we realize that thankfulness and Sechel go together.

STORY *********

Chaim davened a "cold" Shachris on Rosh Hashanah. Instead of kvetching and getting

depressed, he thanked Hashem for the "wonderful" *Tefila*. His reward: His *Mussaf* was full of fire and *Geshmak!*

עַל אֲשֶׁר לֹא קְדַּשְׁתָּם אוֹתִי לבּ נא The Main *Tafkid* of a *Yid* in This World: To Do and To Grow

Notice that the reason *Moshe Rabeinu* was *Niftar* was because he didn't do more *Kiddush Hashem*. Not that he transgressed a: אַז prohibition, but that he didn't **do** more that he could have. The *Gemara* speaks¹⁴ about the difference between: פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל a Jewish sinner, which is a person who doesn't put on *Tefilin*, and: פּוֹשְׁעֵי אוּמוֹת הָעוֹלָם a non-Jewish sinner, which is a *Goy* who is *Nichshal* in *Arayos*.

Notice how the *Goy's* major sin is doing something that he **isn't** allowed to do; but a *Yid's* major sin is **not** doing something positive. *Chazal* say¹⁵ that *Avraham Avinu* liked people who were busy with work. A *Yid* has to know that his main *Tafkid* in this world is to **do** and to grow.

מָבּוֹא בְדָמִים וְהוֹשֵׁעַ יָדְךְּ לָךְ וְעַתָּה יִהְיוּ כְנָבָל אֹיְבֶיךְ וְהַמְבַקְשִׁים אֶל אֲדֹנִי רָעָה. וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאֹת אֲשֶׁר הַבִּיא שְׁפְּחָתְךְּ לַאֹדֹנִי בְּוֹת הְשָׁתְ יִדְךְּ לָךְ וְעַתָּה יִבְיִי. שָׁא נָא לְפֶשׁע אֲמָתֶךְ כִּי עְשֹׁה יַעֲשֶׁה ה' לַאדֹנִי בַּיִת נָאֱמְן כִּי מִלְחָמוֹת ה' אֲדֹנִי. שָׁא נָא לְפֶשׁע אֲמָתֶךְ כִּי עְשֹׁה יַעֲשֶׂה ה' לֵאדֹנִי בְּרְהָבְּ וּלְבַקְּשׁ אֶת נַפְשֶׁע אֲמָתֶךְ נִישְׁהָ הְבְּרְהֹם הַמִּיבְרוֹר הַחַיִּים אֵת ה' אֱלֹקִיךְ וְאֵת נָפְשׁ איִבְיִרְ יְבְּלְע יְבְּרָ הְבָּרְא הָרְ לְּבָּקְשׁ אֶת נַפְשֶׁך וְהָיְתָה נָפֶשׁ אִדְנִי צְרוּרְה בְּצְרוֹר הַחַיִּים אֵת ה' אֱלְקִיךְ וְאָת נָפְשׁ איִבְיִר יְבָּר אֶת הַטּוֹבָה עָלֶיךְ וְצִוּךְ לְנָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל. וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְּךְ יְפָּוֹתְ הַנָּח וִּלְשְׁפֶּךְ דְּם חָנָם וּלְחֹאִיע אֲדֹנִי לוֹ וְהֵיטִב ה' לֵאדֹנִי וְזַכַרְתָּ אֶת אֲמָתֶּךְ. (ושם פּסוּק מא) וַתָּקָם וְתִּשְׁתַחוּ אַפִּים אָרְצָה וַתִּאמֶר הָנֵּה אֲמָתְךְּ לְשָׁפְחָה לְרְחֹץ רַגְלֵי עַבְדֵי אָדֹנִי.

¹³ תרגום יונתן עה"פ כּה יַעֲשֶּׂה אֱלֹקִים לְאיְבֵי דָּוִד וְכֹה יֹסִיף אָם אַשְּאִיר מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ עַד הַבּּקֶּר מַ**שְׁתִּין בְּקִיר** (ש"א כה כב) כדין יַעביד אלהים לסנאי דוד וכדין יוסיף אם אשאיר מכל די ִליה עד מנהר צפרא **ידע מדע** (לשון משית קירות לבו. רש"י).

¹⁴ ר"ה יז א, פושעי ישראל בגופן, ופושעי אומות העולם בגופן, יורדין לגיהנם ונידונין בה שנים עשר חדש, לאחר שנים עשר חדש גופן כלה ונשמתן נשרפת ורוח מפזרתן תחת כפות רגלי צדיקים, שנאמר (מלאכי ג כא) וְעַסוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם וכו', **פושעי ישראל בגופן מאי ניהו? אמר רב, קרקפתא דלא מנח תפילין. פושעי אומות העולם בגופן, אמר רב, בעבירה (בעריות, שכן בן נח מוזהר עליו כדאיתא בפ' ארבע מיתות. תוספות).**

וכתב המהר"ל בחידושי אגדות (שם) קרקפתא כו'. פירוש, כי המצוה של תפילין היא חובת הגוף כדי לקדש הגוף לדבקו בשם יתברך, כדכתיב (תבא כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךְ, ומי שאינו מדבק הגוף אשר הוא מחויב לדבקו בש"י הנה הוא חוטא בגוף ולא קבל הגוף השלימות מן הש"י אשר ראוי לו לקבל, לכך הוא פושע בגוף שלו והוא נפסד ויורד לגיהנם, כי החסרון דבק בגוף הזה שלא תעלה אותו אל המדריגה. ובאומות שאין להם השלימות הזה, הוא בעבירה שזה פושע בגוף אבל השלימות בישראל הוי פושע בגוף אף דבר הזה, כי גוף ישראל לו המדריגה הקדושה ויש לו להניח תפילין לדבק הגוף שיקבל השלימות בישראל הוי פושע ישראל שצריך שיהיה והוא לא עשה כן, וא"ת ולמה לא יהיה פושע ישראל בעבירה (וי"ל) דכיון דלא חטא בגופו במה שהוא ישראל שצריך שיהיה החטא במה שהוא עצמות דוקא ואין זה עצמות לו, ודבר נכון הוא זה למבין.

¹⁵ בראשית רבה (לט ח) אמר רבי לוי, בשעה שהיה אברהם מהלך בארם נהרים ובארם נחור, ראה אותן אוכלים ושותים ופוחזים, אמר, הלואי לא יהא לי חלק בארץ הזאת, וכיון שהגיע לסולמה של צור **ראה אותן עסוקין בניכוש בשעת הניכוש** בשידור, אמר: הלואי יהא חלקי בארץ הזאת. אמר לו הקב"ה (יב ז) לְזַרְעֶךְ אָתֵּן אֶת הַאָרֵץ הַזֹּאֹת.

If You Want to Become Great, Be M'kadesh Shem Shamayim with Zikkui HaRabbim

R' Nosson Wachtfogel *Zatzal* would always encourage "doing something", like *Zikkui HaRabbim*. A *Yid* should always be concerned to move ahead. I heard that R' Ahron Kotler *Zatzal* was concerned that he could have become even greater.

We can suggest that the reason why a *Yid* should be concerned mainly with being *M'kadesh Shem Shamayim* more and more,

is because this was Moshe's Chisaron. And not wearing Tefilin is also a lack of Kiddush Hashem, especially according to the Ben Ish Chai, who explains that "not wearing Tefilin" is referring to the: תְּפִילִין שֶׁל ראש Tefilin

Shel Rosh, about which it says: וְרָאוּ כָּל עַמֵּי the הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךְ וְיָרְאוּ מִמֶּךָ תּבא כח the nations of the world will see that the name of Hashem is upon you, and they will fear you.

יום הכיפורים

I'm So Excited, I Can't Wait for Yom Kippur!

I'm told that my father-in-law, R' Ahron Rottman *Zatzal* would say¹⁷: I'm so excited, I

can't wait for *Yom Kippur!* If a person would really appreciate the greatness of: יוֹם הַקְּדוֹשׁ *Yom Kippur* and look forward to it with *Simcha*, it would be a great *Zechus* for him, especially according to the *Rema* who says¹⁸ that *Yom Kippur* is

R' Ahron Rottman

¹⁶ בן יהוידע (על אגדות הש"ס, לרבינו יוסף חיים מבג'דאד, בעל בן איש חי, ר"ה יז א) קרקפתא דלא מנח תפילין. יש להקשות למה אמר **קרקפתא**, **דמשמע דקאי על תפילין של ראש**, לימא דלא מנח תפילין בסתם, דקאי אתפילין של ראש ותפילין של יד? ונראה לי בס"ד כי התפילין הוא אות ועדות שגופינו קנוי להשם יתברך, ומנהגו של האדון תולה חותם וסימן בצואר עבדו שיעיד עליו שהוא עבדו ואינו בן חורין, וכן עשה השם יתברך לישראל במצות תפילין. אך של יד מכוסה ואינו נראה, אבל של שיעיד עליו שהוא עליך הוא עיקר האות, ולזה אמר (תבא כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאֶרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךְ וְיָרְאוּ מִמֶּךָ, ואמר ר' אש הוא גלוי, ולכך הוא עיקר האות, ולזה אמר (תבא כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאֶרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךְ וְיָרְאוּ מִמֶּרָ, ואמר ר' אליעזר הגדול אלו תפילין שבראש (מנחות לה ב) ולכך זה שהוא מזלזל באות זה של ראש המעיד שגופינו קנוי להשם יתברך, נקרא פושעי ישראל בגופן דייקא.

ואגב, יש לציין מש"כ בספר מגד גבעות עולם (למו"ר הגאון רבי מיכל זלמן שורקין שליט"א, ח"ב עמ' נט אות ד) כשהגיעה ישיבת חברון לירושלים לאחר רצח תרפ"ט, היתה התנגדות גדולה מאנשי היישוב הישן להישיבה בגלל הלבוש שלהם, ובפרט התנגדו להאופן שגדלו את שערותיהם, אבל הגרי"ח זוננפעלד זצ"ל קירבם וכיבדם, שהכיר בגדלותן שלומדים תורה בקדושה וטהרה, ואל תסתכל בקנקן וכו'.

ושמעתי שכבר היה מעשה ואנשים מהישוב הישן קיימו הפגנה סוערת נגד הישיבה, והניפו שלטים שבני הישיבה הם קרקפתא דלא מנח תפילין משום חציצה במקום הנחת תפילין, ע"פ דברי המחצה"ש (סי' כז, ומובא במ"ב כז טו, ועיין מש"כ ע"ז הערוך השולחן כז יד) ולאחר ההפגנה אמר הגרי"ח זצ"ל לראש המפגינים דלא שייך כאן קרקפתא שלא מנח תפלין, דהרי גם לשיטתכם הם מניחים תפילין של יד ואינם בכלל קרקפתא דלא מנח תפילין. וחידוש הוא, דלפ"ז נמצא ד"קרקפתא" לאו דוקא, ועיקר הכונה הוא שאין לו חלק במצות תפלין. וע' בשו"ע (או"ח לז א) גדול שכר מצות תפלין, וכל מי שאינו מניחם הוא בכלל פושעי ישראל בגופן. הנה לא ביאר השו"ע חילוק בזה בין ש"י לש"ר, וע' במ"ב שם פרטי הדינים בזה.

¹⁷ דבר זה מפורש יוצא מפי רבינו יונה בספרו שערי תשובה (שער רביעי אות ח) ואם עבר אדם על מצות לא תעשה ועשה תשובה, ידאג לעונו **ויכסוף ויחכה להגיע ליום הכפורים** למען יתרצה אל השם יתברך, כי רצונו חיי הנפש והגוף וחיי כל נוצר, תשובה, ידאג לעונו **ויכסוף ויחכה להגיע ליום הכפורים** למען יתרצה אל השם יתברך, כי רצונו חיי הנפש והגוף וחיי כל נוצר, כמו שנאמר (תהלים ל ו) חַיִּים בְּרְצוֹנוֹ. ועל כן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (ר"ה ט א) כל הקובע סעודה בערב יום הכפורים כאילו נצטוה להתענות תשיעי ועשירי והתענה בהם, כי הראה שמחתו בהגיע זמן כפרתו, ותהיה לו לעדה על דאגתו לאשמתו. ויגונותיו לעונותיו.

¹⁸ רמ"א [או"ח סי' תרז סעי' ו] יום הכיפורים אינו מכפר אלא על השבים **המאמינים בכפרתו**, אבל המבעט בו ומחשב בלבו: מה מועיל לי יום כיפור זה, אינו מכפר לו.

וכתב בספר יש שכר (לר' יששכר בער מקרעמניץ, נדפס לראשונה בפראג שסט, דיני יום כפורים) שזהו טעם אומרם ז"ל (יומא פב פב א) כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי, וזה לשונו, אבל סוד כלל הדבר הוא מאחר only *M'chaper* on those who believe in its power of its *Kapara*.

So the more you believe in its *Koach*, the bigger the *Kapara!* Maybe you actually have a *Kapara* to some degree even **before** *Yom Kippur!* Similar to the *Chazal*¹⁹ that during the times of the *Bais Hamikdash*, a red string

would turn white as a sign of *Kaporas Avonos*, even **before** the: שָּׁעִיר לַעְזָאזֵל goat for *Azazel* (which gets rid of all our sins) was thrown down the rocky mountain. ***
We see how Hashem can't wait for our *Kapara*, like it says: טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנָי אָעֶנֶה even before they called out to Me, I have

already answered them. A *Yid* should work on realizing how much Hashem loves us, and surely Hashem has *Nachas* from this (instead of always kvetching and complaining). Being

concerned over your sins shouldn't detract from the *Simcha* of *Kapara*.²⁰

וֹמֶי יַרוּם פיוט ונתנה תוקף

Will You Remain the Same Person After Yamim Nora'im?

Notice, how the most serious *Tefila* of *Rosh Hashanah* and *Yom Kippur*, which talks

about the fact we are being judged for: מִי יִחְיֶה who will live, and who will die, etc. ends off with: וּמִי יָרוּם who will become exalted and great and Shteig and go upwards! After all those morbid ways of dying: מַי בָּמִים. וּמִי בָּאָשׁ. מִי בַּחָרֶב. וּמִי בַּחָיֶב. וּמִי בַּחַיֶב. וּמִי בַּחָיֶב. וּמִי בַּחַיֶב. וּמִי בַּחַיֶב. וּמִי בַּחַיֶב. וּמִי בַּחָרֶב. וּמִי בַּחַיֶב. וּמִי

who by בָּרַעַשׁ. וּמִי בַּמַּגֵּפָה. מִי בַּחְנִיקָה. וּמִי בַּסְקִילָה who by water, who by fire, etc. the **last** concern is: מִי יַרוּם will I become great or not! **
The *Alter* of *Novardok Zatzal* says²¹ that the

שהוא שמח וטוב לב בהאמינו אמונה שלימה שליום המחרת יהיה יום סליחה וכפרה לכלל עם ישראל, והוא ביניהם יתכפרו עוונותיו, ובאותו שמחה אוכל ושותה ומטיב את לבו, ראוי לחשב אותו לטובה כאלו התענה, שכל כך זכות יש לו באותה שונותיו, ובאותו שמחה אוכל ושותה ומטיב את לבו, ראוי לחשב אותו לטובה כתשיעי ג"כ, שמסתפק לו בענין סגולת שמחה של מצוה כמו התענית של מחר, וזה מצטרף למלא את ידו. אבל המתענה בתשיעי ג"כ, שמסתפק לו בענין סגולת היום כפורים בו עונות ישראל, והוא ירא וזחל שמא יתכפרו שמא לא יתכפרו, שהוא מחוסר אמנה, שראוי להאמין באמונה שלימה שודאי היום מכפר בסגולתו, וזהו ענין שמעלים עליו כאילו התענה תשיעי ועשירי.

Spend time discussing

your happiness over Yom

Kippur, and how good it

feels to lose all your sins.

Constantly repeat your

love & admiration for

these holy and incredible

days

¹⁹ יומא סז א, תנן מה היה עושה חולק לשון של זהורית חציו קשור בסלע וחציו קשור בין שני קרניו. ובגמ' ונקטריה כוליה בסלע כיון דמצוה בשעיר לדחפו לאחוריו, כדכתיב אל ארץ גזירה, כיון דמצוה בשעיר לדחפו לאחוריו, כדכתיב אל ארץ גזירה, דבר המתגזר ויורד, אי אמרת נקטריה כוליה בסלע, זמנין דקדים ומלבין קודם דחיפת השעיר, ומייתבא דעתיה משמחת ליבון החטאים, ולא איכפת ליה לקיים מצות השעיר, לפיכך קושר באחרונה חציה בין קרניו, ועיניו תלוין בו, ומאחר שהוא עסוק בו באחרונה, לא יניח מלדחפו, והיא לא תלבין לחצאים עד שתגמר מלאכת כולה).

²⁰ החת"ס (בשיר מעון פרשת וילך, וגם במהדו"ד עה"ת) מעולם תמהתי שאומרים הוידוי ביום הצום בנעימת קול נעים מאד, ובלי ספק הנעימה היא בקבלה לנו, והלא הוידוי צריכים לומר בבכי ותחנונים שמתודה על חטאיו ופשעיו שעשה? וניחא לי לפי מה שכתב הרמב"ם בפ"ק דהל" תשובה שהתשובה היא מצות עשה בעצמה, היינו שיתחרט בלב ויקבל עליו בהסכמה גמורה שלא יעשה עוד דבר זה, אבל גם הוידוי הוא מצות עשה בפני עצמו, ככתוב והתודו, א"כ **המצוה צריך להיות בשמחה**, **לכן אנו מנעימים בשמחה** ואומרים הוידוי בקול נעים לכבוד המצוה. ועוד אם התשובה היא מאהבה נהפכין העוונות לזכיות כדאיתא בגמ" (יומא פו ב), לכן אנו מנגנים בשמחת לב שמתהפכים לזכיות. ועוד לפי מה שאיתא במדרש ע"פ ונשלמה פרים שפתינו באמ" דקאי על הוידוי, שהמתודה נחשב לפני הקדוש ברוך הוא כאילו הקריב פרים, וזה ונשלמה פרים שפתינו בוידוי, וקרבן טעון שירה, לכן אנו משוררים בקול נעים

²¹ מימרא בשם הסבא מנובהרדוק הובא בספר המאורות הגדולים (קוי-אור ותיאורים מדיוקנם של האישים המוסריים יוצרי תנועת המוסר חייהם ופעולותיהם, סידרם הרב חיים אפרים זייטשיק, מהדורא רביעית ירושלם תשכט, בחלק על רבי יוסף יוזל הורביץ הסבא מנובהרדוק, אות ריב, עמ' ריב) **הגזר דין הקשה ביותר להאדם, הוא שנשאר בטבעו הישן והפראי**. מימרא זו היה חוזר ושונה ומשליש, בנקישת אצבעות על העמוד, בשיחות התעוררות שלו בימים הנוראים.

וכעין זה הובא בספר מדרגת האדם (אמרות ופתגמים, עמ' רלז) גזר דין הקשה ביותר לאדם, הוא שיקפא על שמריו, וישאר בטבעו הראשוני והפראי.

worst: גזַר דין heavenly decree on a person is that he remains the same person after Yamim Nora'im. Of course, in our Dor this isn't simple at all. But it's still a big Inyan to hope and aspire to greatness, and to take it as seriously as a life-or-death issue.

We Always Try to End-Off with Simcha and A Positive Note

The "end" is always of paramount importance, and we always try to end-off with a positive note²². On Rosh Hashanah, we say Pesukim of Malchuyos, Zichronos, and end with Shofaros. Rashi says23 that blowing a Shofar means having Simcha. So we end the Rosh Hashanah davening with Simcha. And so do we end Yom Kippur with a Shofar blowing. And now we're all set for 9 days of: זמן שִׁמְחֶתֵנו rejoicing, with the grand finale and super Simcha of Simchas Torah. In our private lives too, we should always end our conversations and our encounters with a happy note. Like we end all the 5 Chumashim with: חַזַק חַזַק וַנְתְחַזַּק Chazak, Chazak, let's be

strong! A Yid should also go to sleep with Simcha. כִּי בִשְׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבִשָּׁלוֹם תּוּבָלוּן ישעיה נה יב You leave with Simcha. הַכָּל הוֹלֵךְ אַחַר הַגְמַר Everything depends on the conclusion. The end carries the Shtempel of everything going on beforehand.

מִי יַרוּם "Who will become great" is also the Shtempel of our entire existence; not to be worriers all day about our futures, rather to look forward to positive growth, with a positive Simcha'dike Bitachon Surely we will become even greater, since Hashem loves us so much.

Try to leave your house with a Simcha'dike goodbye and a nice word.

PS. However, if you messed up and ended up being Davka nasty and angry and critical and sour, and depressed; be Davka happy by saying Gam Zu L'tovah. When a person says Gam Zu L'tovah, he transforms the extremely worst thing into Davka the extremely best thing. (Maharal²⁴). R' Shlomo Kluger says²⁵ that especially during these days

²² פסקי תוספות (נדה קנג) דרך לסיים בדבר טוב, וכן הנביאים סיימו בדברי תנחומין.

וברמ"א הלכות קריאת התורה (או"ח סי' קלח) ויכוין שיתחיל תמיד לקרוא בדבר טוב, ויסיים בדבר טוב.

רש"י סוכה מח ב, מנא הני מילי (**דתוקעין ומריעין בשאיבת המים של נסוך**. רש"י) אמר רב עינא, דאמר קרא (ישעיה יב ג) ²³ ושאבתם מים בששון.

וברש"י להלן (נד א, ד"ה ה"ג לגבי מזבח) הא כל הני תקיעות דמוספין בחג אינן אלא משום ושאבתם מים בששון. ²⁴ מהר"ל (נתיבות עולם, נתיב הבטחון, עמ' רלג-ד) ונראה כי מה שאמר גם זו לטובה ולא אמר גם זה, כי רצה לומר **אף אם** נראה לו פורעניות היותר גדול, הש"י עושה ממנו טובה, וזה נרמז בלשון זו שמספרו י"ג, כי הווי הגמור הוא י"ג לכך היין שמביא אוי ואבוי ויללה (כמו שאמר למי אוי ולמי אבוי וגו' לכך כתיב בפרשת נח אצל היין י"ג ווי"ן, להורות כי היין מביא כל ווי שהם י"ג) ונתבאר במקום אחר כי אלו י"ג ווי"ן הם הפך הטוב הגמור, שהטוב הגמור הוא י"ג (ודבר זה אמרו במסכת תענית אצל ר"א בן פדת שנתן לו הש"י י"ג נהרתא משכי שמן אפרסמון, ובארנו דבר זה אצל להנחיל אוהבי יש, כי הם נגד י"ג מדות שהם מדת טובו של הש"י, והפך זה הוא ווי הגמור ג"כ י"ג) ולכך הוא"ו שהוא לשון ווי הוא י"ג במספרו. ולכך יאמר גם זו לטובה, ר"ל שגם זו שאם נראה פורעניות וצרה גדולה שהוא י"ג כנגד י"ג ווי"ן, על ידי הבטחון בו יתברך נעשה לטוב הגמור, כי הבטחון בו יתברך עדי עד ויכול הוא יתברך שיהיה זה לטובה, ולכך אין לך אות שנקרא אות ההפך כמו הוא"ו שנקרא אות ההפך, דבר זה מורה כי הוא יתברך הדבר שנראה רע הגמור, יכול לעשות ממנו הטוב הגמור, וכל זה מפני שהוא יתברך אחד ובידו הכל, ולכך מן דבר שנראה רע גמור עושה ממנו הטוב הגמור. ולכך מספר אחד מספרו ג"כ י"ג כמספר וא"ו, ולכך היה נקרא נחום איש גם זו, כי נרמז הכל בלשון זו. והבן הדברים שהם עמוקים ואמיתים.

כמה גדול מדת הבטחון שבוטחים בו יתברך בכל לב, עד שכל הדברים נעשים לו לטובה כמו שהיה אצל ר"ע ואצל נחום איש גם זו. כי מפני שהוא היה בוטח בו יתברך שיציל הש"י אותו כי הכל יכול, וכמו שאמר (ישעיה כו ד) בְּטָחוּ בוֹ עֲדֵי עַד, כלומר שאף שרואים וחושבים כי כבר אבדה תקותם אל יתיאש רק יהיו בוטחים בו עדי עד כי הש"י יכול להושיע אותם. וכאשר שם בטחונו בו אז על הש"י להציל אותו כאשר שם בטחונו בו יתברך.

²⁵ חכמת שלמה (לר' שלמה קלוגר, הלכות ר"ה סי' תקפג, נדפס על דף השלחן ערוך) יהא אדם רגיל לאכול בראש השנה רוביא וכו' נ"ב הנה הטעם מה שכתוב בש"ס (הוריות יב א, כריתות ו א) ובשלחן ערוך לאכול דברים טובים ומתוקים, אין הכוונה דרך תפלה, דאין מקום לתפלה בשעת אכילה. רק זה הוי לבטחון ואמונה כי מראה שהוא מאמין ובוטח שכן יהיה. ובפרט לפי מה

judgement, there is an *Inyan* to say *Gam Zu L'tovah*, since this has the power to change any bad decree which may have been coming to a person from bad to good. So remember: The more positivism, the better the year!

Keep Davening Especially During the Y'mei Ratzon STORY

Many years ago, I wanted to learn loads over Yom Tov (Sukkos), and I davened constantly for Hatzlacha in learning; but with no success. Not only were my Tefilos not answered, but I slept a tremendous amount, much more than usual, with no time to learn. Always sleeping, day and night, like: וְּבִּיתָׁ בוֹּ יִוֹמֶם וְלִיְלָה ! But you need to have patience. Sure enough, that Pesach I learned 25 blatt Gemara, which was very unusual.

Never be *Mya'esh* from *Tefila*; just keep it up! Keep insisting (verbally) how fortunate you are, and how surely your *Tefilos* are now being answered. And if you don't see immediate results, always: ייִיטָשׁ rationalize that the reason must be *L'tovah*. Like R' Zundel of Salant said²⁶: לְּעַבָּה לְּטוֹבָה very delay is *L'tovah*. I remember that during that particular *Sukkos*, I explained the reason why my *Tefilos* were getting nowhere was because a *Chashuva* person has bigger *Nisyonos*. A person has a big *Koach* over

his own destiny, and the way he sees things can perfect them tremendously. Always insist on seeing good in every *Matzav*, and Hashem will repay you.

STORY

An extremely Chashuva Yungerman who Ligs in Torah and Avoda suddenly found himself involved in serious Middos issues; Kin'ah, Ta'ava, Kavod, Ka'as, etc. He had a bad youth, which accounted for some painful addictions, etc. I told him that he is a Tzaddik Yesod Olam, since he is such a major Oved Hashem despite his stormy past and despite his present difficulties. This is much harder than if he had a "smooth ride", and he is truly a Tzaddik Yesod Olam who holds up the world with his extremely difficult struggles. **** He has a super Yetzer Hara, which convinces him that he's a Rasha, and that he should be Mya'esh. I told him "Aderaba!" He should constantly thank Hashem for his greatness, that despite such a painful: נָטָיָה inclination to evil, he still tries and tries. He should thank Hashem for this, much more than his success in learning and other areas. This part of him is truly Kodesh Kodoshim, and it can hold up the world.

Ruchaniyus'dik Yissurim alone have tremendous value, besides the fact that he usually is *Mis'gaber*. The Steipler *Zatzal* said that he would stand up for anyone similar to

שכתבתי (בדרושים לפרשת תבא שנת תרי"ב) **דבראש השנה יהיה משמח ואומר כל מה שעושה הוא יתברך הוי לטובה,** ובזה יהיה נהפך באמת לטובה. ולכך מהאי טעמא נראה שיהיה אדם רגיל לומר בראש השנה אחרי תפלת שחרית כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, וגם זו לטובה. ולכך מהאי טעמא תקנו לאכול מאכלים טובים ומתוקים ולומר עליהם כן, כדי שאם ח"ו דעביד רחמנא לטב עביד, וגם זו לטובה. ולכך מהאי טעמא תקנו ועיין בדרושים שלי לראש השנה שנת תרי"ב ביאור הפטרת יום א' דר"ה תפלת חנה ג"כ על דרך זה, ע"ש ודו"ק.

ויש לציין עוד מש"כ בספר אור ישרים על הגדה של פסח (אשר חיבר הרב הגאון מו' יחיאל העליר אב"ד ור"מ דק"ק סווואלק, בעהמ"ח שו"ת עמודי אור, בסוף ברכת המזון, הרחמן) שמעתי מהזקן הרב מאיר הכהן מסערהיי ז"ל, שאין חשש לומר ההרחמן בשבת ויום טוב שאין לומר תחינות, כי ענינם נתכוין בדרך בטחון הרחמן הוא בסוף גלגולי הדברים ימלוך עלינו לעולם כיעוד התורה ונביאיו שבאחרית ימלוך ה' לעולם, וכן כולם, ונכון הענין, עד כאן לשונו.

²⁶ כתבי הצדיק רבי יוסף זונדל מסלאנט (מכתב א, עמ' עז, נדפס גם בספר הצדיק ר' זונדל עמ' כה, ובספר פסוקי אמונה וישועה עמ' שנח) אהובי בני, אל ירע בעיניך העיכוב, בין ביפו בין באלכסנדריא, בין בכל מקום שתצטרך להתעכב, הן בעבור ספינה הן בעבור דבר אחר, אל תדחק את השעה **כי כל עכבה לטובה**.

Bitachon Weekly

this person. He shouldn't envy his friends, because each person has issues (and serious ones) and while "Chaim" is riding high in his *Middas HaSavlanus* and "Berel" envies him, yet "Berel" is great in *Inyanei Kedusha* and "Chaim" is not.

People envy each other, because all they notice is the other person's *Maalos* and their own *Chesronos*. Every normal human is here to rectify serious *Middos* problems. Don't be fooled; we're all in the same boat. Or else, we don't belong in this world! And we are not necessarily capable of overcoming all our issues.

However, I did give him *Eitzos*, and in the *Novardok* world, with the proper support and *Hadracha*, the worst addictions can be

overcome with lots of stubborn *Tefila!* הַכּּל יָכוֹל Hashem can do anything!

NOVARDOK

Now here comes a wonderful story which we just received from one of our readers (of the Hebrew edition, the original text of his letter appears below²⁷). Here is the story, in his own words:

I just met a person from France, while visiting in *Eretz Yisroel*, who told me the following episode. Around 35 years ago, this person had made a *Bar Mitzva* for his son, and "*Rabeinu*" (this is how the Jews in France called R' Gerson Liebman) had come to join

27 כבוד הגה"צ רבי יהודה מנדל שליט"א

בדברי תורה המרנינים כל לב, המופיעים מדי שבוע בשבוע, אנו נחשפים לגדולי נובהרדוק נ"ע, ולגדלותם ורוממות רוחם.

ביום אתמול כי יעבור, פגשתי בא"י אדם המתגורר בצרפת, וכה סיפר לי:

היה זה לפני כשלושים וחמש שנה, 'רבנו' (שכידוע הוא הצדיק רבי גרשון ליבמן זצ"ל) השתתף בבר מצוה שלו (של אותו אדם שסיפר לי את המעשה).

ובחזור, הנהג שלקח את 'רבנו' טעה בדרכו, ונסע בדיוק בכיוון ההפוך.

'רבנו' ששם אל לבו שכבר עבר זמן, ועדיין לא הגיעו למחוז חפצם, שאל את הנהג מדוע איננו מגיעים כבר? ענה הנהג: טעיתי בדרך, ואני נסעתי בכיוון ההפוך. שאל 'רבנו', והיכן אנו נמצאים כעת? ענה הנהג: סמוך לשדה התעופה הנקרא 'אורלי'.

אמר 'רבנו', אם הקב"ה זימן אותנו לכאן, אין זה לריק! עצור את הרכב סמוך לשדה התעופה, כנס בפנים, תסתובב שם, אולי תראה איזה יהודי הזקוק לדבר מה.

עשה הנהג כפי שנצטוה, נכנס לשדה התעופה, היה זה בשעות ליל המאוחרות, והתחיל מסתובב שם.

פתאום ניגש אליו יהודי, ומספר שבא מארץ ישראל, וסיפר לו שיש לו בן הלומד בישיבה בעיירה 'בוסייר' (ישיבת 'בוסייר' היא ישיבה של נובהרדוק בצרפת), והוא בא במיוחד מהארץ כדי לבקרו, הוא אינו מבין שום מילה בשפה הצרפתית, וכבר שעות ארוכות שהוא מסתובב בשדה התעופה, אולי ימצא יהודי שיעזור לו להגיע למחוז חפצו, וכבר שעת לילה מאוחרת, והוא אינו יודע אנה הוא בא!

כמובן שהנהג שהבין כעת את כוונתו של 'רבנו', שלא קרתה כאן שום טעות, אלא אדרבה הקב"ה זימנו לכאן כדי לעזור לאותו יהודי הזקוק לעזרה. לקח את האורח מא"י, והסיעו למחוז חפצו, בלוויית 'רבנו.'

במעשה זה רואים את גודל האמונה של 'רבנו', שאין מושג של טעות, אלא להכל יש יד מכוונת, ואם הקב"ה זימנו לכאן, ברור שיש מטרה לכך.

חשבתי, שבאם מהשמים זימנו לידי סיפור מופלא זה, אות היא שעלי לשתף בו את הגה"צ רבי יהודה מנדל שליט"א, שכה רבות מספר על 'רבנו', ועל גודל בטחונו בהקב"ה. תמשיך בכחך זה, ותושיע את ישראל.

בברכת כתיבה וחתימה טובה

the *Simcha*. On the way back, the driver got confused, and started driving in precisely the opposite direction!

"Rabeinu" noticed that some time had passed, and they hadn't reached their destination. So he asked the driver: Why aren't we there yet? The driver replied: I have gone the wrong way, literally in the opposite direction! "So where are we now?", asked "Rabeinu". "We are next to the airport near Paris, called Orly" (ORY).

Said "Rabeinu": "If Hashem brought us here, it is certainly not for nought! Park your car in the terminal parking area, and enter the station. Look around; maybe there is a *Yid* in distress!"

The driver did as he was told, and entered the terminal. It was already the wee hours of the night, and he started circling about the area. All of a sudden, he was approached by a *Yid!* This *Yid* came from *Eretz Yisroel* to visit his son learning in Bussières (the *Novardok Yeshiva* in France) but he didn't understand a word of French! He had been searching the airport for hours, to find a fellow Jew to help him find directions. It was so late, and he still had no idea where to go!

Now the driver "understood" the words of "Rabeinu". Indeed, there are no "mistakes". Aderaba, Hashem deliberately brought them here; in this case, in order to help a stranded Jew in distress! The driver told him that he can come along, and he took him to his destination, along with "Rabeinu".

We see from this story the pure Emuna of "Rabeinu", that there is no such thing as

"mistakes". Everything that happens is Hashem's guiding Hand, and if He brought them here, there must be a good reason.

Trusting Hashem with *Temimus*

A famous American writer and editor wrote about the various *Shitos*, and he described *Novardok* as *Simcha*. In *Novardok*, they had: תְּקוּפוֹת seasons. For example, in the season before *Shavuos*, they worked on: נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע (accepting Hashem's *Torah* with *Temimus*, by trusting before knowing what is involved) like it says: אַמָּחַ מְשִׁלִּיִים תַּנְחָם מִשִּלִּייִא גּ A *Yid* can jump to do the *Ratzon Hashem* despite his lack of understanding. (*Gemara*²⁸). They would work on being a *Tamim*, like when they build their *Yeshivos* without money, and without knowing how things were going to work out.

After the war, when R' Gershon was still in his prison clothes in the Bergen concentration camp, he asked the joint distribution committee for a building, so that he can open a Yeshiva. A Jewish American army officer was in the camp to help the refugees. He saw R' Gershon sitting alone in a building, and he asked him about himself. R' Gershon explained that he was building a Yeshiva. "Where is the Rosh Yeshiva?" "I am the Rosh Yeshiva". "Where Talmidim?" "I'm the Talmidim". The joint agreed to give him funding so he can feed the refugees daily.

They swarmed to him; *Bachurim* and young men, to get three meals in his building. After 3-4 weeks, he said that if you want to

²⁸ שבת פח א, ההוא מינא, דחזייה לרבא דקא מעיין בשמעתא, ויתבה אצבעתא דידיה (אצבעות ידיו. רש"י) תותי כרעיה, וקא מייץ בהו (היה ממעכן ברגליו ואינו מבין, מתוך טירדא) וקא מבען אצבעתיה דמא. אמר ליה: עמא פזיזא (נמהר)! דקדמיתו פומייכו לאודנייכו (קודם ששמעתם אותה היאך היא קשה, ואם תוכלו לעמוד בה קבלתם עליכם לקיימה) אכתי בפחזיתייכו קיימיתו! ברישא איבעיא לכו למשמע אי מציתו קבליתו, ואי לא לא קבליתו! אמר ליה: אנן דסגינן בשלימותא (התהלכנו עמו בתום לב, כדרך העושים מאהבה, וסמכנו עליו שלא יטעננו בדבר שלא נוכל לעמוד בו) כתיב בָּן (משלי יא ג) תֻּמַת יְשָׁרִים תַּנְחֵם, הנך אינשי דסגן בעלילותא, כתיב בהו (שם) וְסָלֶף בֹּגְדִים יְשַׁדַּם.

continue eating, then you have to learn *Torah* here.

So 34 of his crowd left him. From the few that remained, he started his Yeshiva. When he reached 40 Bachurim, the "joint" warned him that they would discontinue their funding if he accepts more students. He disregarded their threat, and soon he had 80 Bachurim. He didn't care about the "joint" leaving him, since he had Hashem. He started raising money. He found out that there were Jews in Morrocco who needed a Yeshiva, so he traveled to Morrocco. To reach the small towns, he had to ride a donkey. He didn't always do well with money, and during certain periods his Yeshiva was extremely poor. Nothing stopped him. תַּמַת יָשַׁרִים תַּנָחֶם משלי יא ג He went with *Temimus*.

Bitachon and Mesirus Nefesh; we just do our best, and Hashem will help. With time, he had several Chashuva Talmidim. R' Elya

Zatzal Rotnemer became deeply attached to him, and because of his previous connections with French high-society, he caused the Yeshiva to millionaires. become with Hashem's help. I spoke to someone who used to work in their offices, and he told me that they had million dollars, for sure. There is a famous story where the Yeshiva bought a building in a

city in France where they wanted to open up a branch. They didn't have the necessary money, which was a prohibitive amount (hundreds of thousands of Francs). R' Gershon told his *Talmid* not to be afraid, and just sign the check, which had zero backing. The *Talmid* was terrified of doing such a brash thing, but the true *Bitachon* of a *Tzadik* is worth plenty of money.

Needless to say, Nissim started big happening... money came to them, and the check was covered! There is a similar story with R' Henoch Leibowitz Zatzal of Yeshivas Chofetz Chaim, who needed a million dollars to buy a building for his Yeshiva. He had Bitachon, and was Matzliach very quickly. R' Nissan Rozanker Zatzal was a Menahel in Bialystok, and was R' Gershon's Rebbe. When he saw Bachurim working hard in learning Shaar HaBitachon, he exclaimed that he suspects that someday this very Mussar will produce millionaires... which is exactly what happened to R' Gershon. ******* The interesting thing is that R' Gershon hated

> money with a passion. I once read a story about him where he was collecting money for his Yeshiva. When wealthy person offered him a fat sum, he refused to touch the money, and instead his assistant received the money for him.

> Unfortunately, money can sometimes become an *Avoda Zara*, and a person can almost worship wealthy people.

They get nervous around them, and they have a certain awe and reverence for a well-to-do person.

R' Elya Rotnemer (right) with R' Gershon (left)

Have Rabbi
Mandel Daven
for your whole
family each
month.

BITACHON WEEKLY Nonthly Supporter

Rabbi Yehudah Mandel will Daven for every monthly supporter each erev Rosh Chodesh

Your Donation will directly help spread Bitachon Weeklys Worldwide

\$10 MO.= 12 Bitachon Weeklys

\$18 MO. = 20 Bitachon Weeklys

\$36 MO. = 40 Bitachon Weeklys

\$52 MO. = 60 Bitachon Weeklys

\$72 MO. = 84 Bitachon Weeklys

\$100 MO. = 120 Bitachon Weeklys

Own the Zechus of Spreading Emunah & Bitachon Worldwide

For your donation:

Checks:

Cong. Shaarei Bitachon tax ID 87-4766435

Address: 11 Isabella dr Lakewood NJ 08701

Call/Text:

848-245-4278

Email:

weinberger138@gmail.com

Zelle info:

congshbt@gmail.com

Link:

https://pay.banguest.com/shaareibitachon

Paupal:

PayPal.Me/congshbt

For any questions or comments: 848-245-4278

Send your names to weinberger138@gmail.com
You will get a reply with your monthly supporter number which you
will need if you would want to change or add names in the future.

BITACHON WEEKLY

LIVE A LIFE OF MENUCHA AND HAPPINESS

HUNDRED'S OF YIDDEN TESTIFY THAT BITACHON WEEKLY HAS TRULY ENHANCED THEIR LIVES. YOUR DONATION WILL IMPACT THOUSANDS

DEDICATION OPPORTUNITIES:

R' MANDEL PARTNERSHIP SEFER SPONSOR PARSHA SPONSOR CITY SPONSOR BW SUPPORTER

\$ 7,500 (\$ 625/M) \$ 3,600 (\$ 300/M)

\$ 1,200 (\$ 100/m)

\$600 (\$50/M)

\$360 (\$30/M)

CORPORATE SPONSORSHIP - CALLUS!

THE PRINTING AND DISTRIBUTION OF HUNDREDS OF COPIES IN LAKEWOOD, BNEI BRAK, BROOKLYN. MONSEY, GREAT NECK, DEAL, BALTIMORE AND MORE.

BRING BITACHON WEEKLY TO YOUR CITY FOR ONLY \$60-\$120/WEEK

CALL/TEXT (848) 245-4278

To Donate:

- Call/Text (848) 245—4278
- Mail: Cong. Shaarei Bitachon Tax ID 87-4766435
 11 Isabella Drive Lakewood, NJ 08701
- Zelle info: congshbt@gmail.com
- Credit Card: https://pay.banquest.com/shaareibitachon

Become A Partner With Bitachon Useekly!

Bitachon Weekly is minimizing its printing and distribution until we boost up our monthly funding.

However, Bitachon Weekly is seeking individuals to print a few Bitachon weekly's from their own printer for people in their area that would want it.

Become A Bitachon Weekly
Location!
Reap The benefits Of Zikuy
Harabim!
Help spread Emuna & Bitachon
to your friends and neighbors!

Bitachon weekly is seeking location sites in the following locations:

Lakewood Union City
Brooklyn Cherry Hill
Flatbush Texas

Boro Park Los Angeles Williamsberg Philadelphia

Queens Denver
Baltimore Israel
Monsey Australia
Passaic South Africa
Kensington Gateshead
Far Rockaway London
Jackson Cleavland

Toms River Toronto Chicago Montreal

To add your house to a location

C/T 8482454278

email weinberger138@gmail.com

To hear a clear recording of Rabbi Mandel's shiurim, call by dialing:

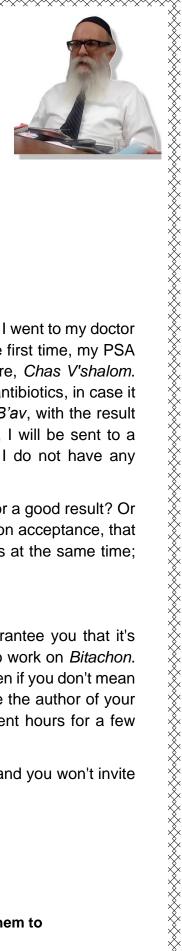
USA 718 298 2077 UK 0330-1170305 Israel 072-398-2980 Canada 647-797-0056

$Here \ are \ the \ ID \ numbers \ for \ last \ week's \ Shiurim. \ When \ the \ menu \ starts, \ press \ 9 \ and \ enter \ the \ Shiur \ ID \ right \ away$

Parshas Rosh Hashonoh 5783

	I	
Shiur ID	Duration	Language
255292	2:52	Yiddish
255043	4:03	English
255294	2:19	Hebrew
255045	5:36	English
255296	3:26	Yiddish
255301	1:52	Hebrew
255721	49:06	English
255297	2:35	Yiddish
255302	2:11	Hebrew
255046	6:28	English
255298	2:15	Yiddish
255740	4:45	English
255304	3:48	Hebrew
255741	4:57	English
255305	2:39	Hebrew
255299	2:31	Yiddish
256241	44:21	English
255300	1:28	Yiddish
255306	3:53	Hebrew

Questions To Rabbi Mandel

Question: Dear Rabbi Mandel,

I enjoy your Bitachon Weekly and gain Chizuk from it.

I have a question about how to deal with a current situation in the right way. I went to my doctor last month, for a routine exam and blood test. He later told me, that for the first time, my PSA level in the blood is elevated, indicating that there may be a *Machala* there, *Chas V'shalom*. After testing again, there was not much change. He was willing to try with antibiotics, in case it was just due to an infection. I am scheduled to retest the day after *Tisha B'av*, with the result coming in a few days later. If my numbers are still high, *Chas V'shalom*, I will be sent to a urologist for further testing, to see if I need treatment, *Chas V'shalom*. I do not have any symptoms to indicate a *Machala*. (I am age 57).

How should I deal with this in the meantime? Should I focus on davening for a good result? Or on having *Bitachon* that everything will be okay? Or maybe I should focus on acceptance, that whatever happens will be the best? I find it difficult to focus on both things at the same time; i.e., on a positive outcome, and that whatever it is will be the best.

Answer: In the meantime, learn a lot of *Mussar* on *Bitachon*, and I guarantee you that it's nothing at all. You can rely on my *Bracha*; but you will get more if you also work on *Bitachon*. Spend time thinking positive and laughing, and say that you are healthy, even if you don't mean it. It's just a test, to inspire you to have *Bitachon*. It's all up to you; you are the author of your condition. I know someone who had to retest on a brain tumor. They spent hours for a few days... and it completely disappeared.

If you are happy and sing all day and eat pickles, then the body is happy, and you won't invite problems in the first place.

You can submit your questions to Rabbi Mandel by emailing them to questionsforrabbimandel@gmail.com